

зверовете и ще ги убия, а после драконът ще победи мен.

Момчето се разплакало и зажалило:

– Миличкото ми биче, не искам драконът да те убие!

– Така трябва да стане, не плачи! – казало бичето. А след като момчето се успокоило, заразказвало натаък. – Слушай ме добре: ти ще се покатериш на най-високото дърво, за да се предпазиш от зверовете. Само голямата маймуна ще дойде при теб, но ти ще стиснеш сиренето, за да потече суроватката, ще излъжеш, че това е камък, и така ще я прогониш. След като драконът ме погуби, ти трябва да откъснеш опашката ми и да си направиш от нея бич. С него ще можеш да победиш всеки враг. Когато драконът се върне, ти го удрай с бича, докато умре, а след това отрежи езика му и го запази.

Трябва да знаеш, малкия ми, че и в онези времена имало истински огнени дракони, спомни си за Свети Георги и неговото чудовище от Библията. Днес, миличко, светът вече не е същият, а е сякаш камък, преобърнат наопаки.

Момчето послушало съвета на приятеля си и се покачило на най-високото дърво. Скоро дошла голямата маймуна. Но то не се уплашило, стиснало сиренето и извикало:

– Смей само да ме докоснеш и ще ти смачкам сърцето, ей тъй, както този камък!

Маймуната го погледнала в очите и си помислила: „Щом това момче може да изцеди вода от камъка, то наистина ще ме убие!“ И понеже всички маймуни са умни и хитри, скочила от дървото, без гък да каже.